

การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคลองไม้แดง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Construction of Exercises for Paragraph Writing Skills Prathomsuksa 5 Students in Ban Khlong Maidaeng School Suratthani Province¹

สายใจ กำลังเพชร (Sayjai Kamlangpet)²

ยुरฉัตร บุญสนิท (Yurachat Boonsanit)³ นิดา มีสุข (Nida Meesuk)⁴

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า และประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคลองไม้แดง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 30 คน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ

¹ บทความนี้ปรับปรุงมาจากการทำวิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย เรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคลองไม้แดง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

² นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

เรียน และแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบแบบที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.53/82.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้าระดับมาก

คำสำคัญ

การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Abstract

The objectives of this research were to construct exercises for paragraph writing skills for Prathomsuksa 5 Students in Ban Khlong Maidaeng School, Surat Thani Province, to achieve the 80/80 set criterion, to compare the students' paragraph writing skills before and after being taught with the constructed exercises, and to assess the students' satisfaction with the constructed exercises. The sample included 30 Prathomsuksa 5 Students in Ban Khlong Maidaeng School, Surat Thani Province. The instruments consisted of the constructed exercises, a test probing students' achievement and a questionnaire probing students' satisfaction with the constructed exercises. The data were analyzed using such statistics as percentage, arithmetic means and a t-test.

The findings of the study revealed that the six sets of constructed exercises for paragraph writing had the efficiency of 84.53/82.00, thus surpassing the set criterion. After using the exercises for paragraph writing skills, the students showed a higher learning achievement at the .01 significant level and they showed a high level of satisfaction with the constructed exercises for paragraph writing.

Key Words :

Construction of Exercises for Paragraph Writing Skills for Prathomsuksa 5 Students

คำนำ

ย่อหน้าเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งในการสื่อสาร เพราะช่วยทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ง่ายเป็นลำดับขั้นตอนมองเห็นประเด็นได้ชัดเจน ย่อหน้าประกอบไปด้วยส่วนที่เป็นใจความหลัก ความคิดหลัก หรือความคิดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการมุ่งเสนอความคิดหลักของเรื่อง และมีส่วนที่ขยายใจความหลักนั้นให้มีความกระจ่างชัดยิ่งขึ้น งานเขียนที่มีย่อหน้าที่ดีย่อมสามารถช่วยให้การสื่อสาร การสื่อความหมายประสบผลสำเร็จได้

ประเด็นปัญหาทางการเขียนย่อหน้าเป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งที่พบในผลงานเขียนของนักเรียน กล่าวคือผู้วิจัยเป็นครูสอนนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองไม้แดง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อได้ตรวจงานเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่ามีปัญหาหลายประการ เช่นนักเรียนเขียนไม่มีย่อหน้า เขียนเป็นความคิดต่อกันไปตลอดทั้งเรื่อง ไม่มีใจความสำคัญ ใช้กระบวนการเขียนอธิบายต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ หรือเขียนย่อหน้าโดยไม่มีความคิดหลัก นักเรียนสับสนในการเขียนเรียบเรียงประโยคและเนื้อความทำให้ย่อหน้าไม่สมบูรณ์ ประโยคไม่สัมพันธ์กัน และยังมีปัญหาในด้านข้อกำหนดเวลาในชั้นเรียนเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยเลือกใช้สื่อการสอนเป็นแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อหน้า การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้าสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า และเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า

ในการสร้างแบบฝึกทักษะนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวการสร้างแบบฝึกที่ดีของ สุจิตต์ เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรษ์ (2536 : 52 - 62) กล่าวไว้สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีผู้สร้างควรนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการสร้างแบบฝึก คือกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการ

ฝึกหัด (Law of Exercise) ว่าสิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมจะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องและสามารถทำได้ดี ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ผู้เรียนจะมีลักษณะทางภาษาดีเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำบ่อย ๆ ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัดและความสามารถแตกต่างกัน จึงควรสร้างแบบฝึกทักษะที่ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป และควรมีหลาย ๆ แบบ การจัดแบบฝึกหัดควรจัดจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการจูงใจผู้เรียน และควรใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้นเพื่อให้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้ามีประสิทธิภาพ มีความสมบูรณ์และเหมาะสมกับนักเรียนที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดด้านหลักจิตวิทยาดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะ

ทางด้านหลักการเขียนย่อหน้า ผู้วิจัยยึดหลักการเขียนย่อหน้าที่ดีของ ปรีชา ช้างขวัญยืน (2525 : 159) กล่าวว่าไว้สรุปได้ว่า ย่อหน้าต้องยาวพอที่จะอธิบายความคิดได้แจ่มแจ้ง ต้องไม่สั้นจนกลายเป็นการนำหัวข้อมาเรียง ๆ กันโดยไม่อธิบายให้เห็นว่าหัวข้อนั้นสัมพันธ์อย่างไร และต้องไม่ยาวจนกระทั่งมีความคิดปนกันไปหมด แต่ละย่อหน้าควรแทนความคิดสำคัญเพียงความคิดเดียว ย่อหน้าควรมีความยาวประมาณ 4 บรรทัด หรือ 100 คำเป็นอย่างน้อย แต่ไม่ควรเกิน 8 หรือ 10 บรรทัด ถ้ายาวกว่านั้นควรพิจารณาว่าจะแบ่งย่อหน้าได้อีกหรือไม่ ย่อหน้าที่ไม่ยาวมากนักจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดได้ชัดเจนว่าผู้เขียนต้องการพูดเรื่องอะไร ย่อหน้าสั้น ๆ นั้น มุ่งความคิดสำคัญความคิดเดียวและไม่ซับซ้อน

ขั้นตอนการฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า ผู้วิจัยนำแนวทางการเขียนย่อหน้าที่เหมาะสมสำหรับผู้เริ่มต้นฝึกหัดเขียนตามขั้นตอนของจุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทยัน อิ่มสำราญ (2550 : 197-201) ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนการเขียนย่อหน้าไว้ 6 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 คิดเรื่องที่จะเขียน ขั้นที่ 2 แปรความคิดเป็นประโยคใจความสำคัญ ขั้นที่ 3 เขียนโครงเรื่อง ขั้นที่ 4 เขียนโครงเรื่องเป็นประโยคขยายความ ขั้นที่ 5 เรียบเรียงย่อหน้า และขั้นที่ 6 ทบทวนเพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เครือข่ายไชยา 1 ตำบลปากหมาก อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2555 ได้แก่ โรงเรียนบ้านคลองไม้แดง โรงเรียนบ้านพรุยายชี โรงเรียนบ้านห้วยตาหมิง และโรงเรียนวัดวิโรจนาราม จำนวน 94 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคลองไม้แดง จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า จำนวน 6 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจ

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคลองไม้แดง หลังจากที่ได้ศึกษาเอกสารความรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา และสร้างแบบฝึกทักษะเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้น ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพดังนี้

1.1 นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบฝึกด้วยแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน 5 ระดับ ได้คะแนนเฉลี่ยความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 อยู่ในระดับมาก

1.2 นำแบบฝึกทักษะไปทดลองครั้งที่ 1 โดยการทดลองแบบเดี่ยว (1:3) เป็นการทดลองครู 1 คน ต่อนักเรียน 3 คน โดยคัดเลือกนักเรียนที่เรียนเก่งจำนวน 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน ผู้วิจัยสัมภาษณ์ สังเกต และบันทึกผลการทดลอง พบว่าแบบฝึกทักษะบางแบบมีคำชี้แจงไม่ชัดเจนทำให้นักเรียนไม่เข้าใจ ผู้วิจัยจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3 การทดลองครั้งที่ 2 ทดลองแบบกลุ่มเล็ก (1:10) เป็นการทดลองครู 1 คน ต่อนักเรียน 10 คน คัดเลือกนักเรียนที่เรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 4 คน และอ่อน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเวลา ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมแบบฝึก พบว่านักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 1 การใช้คำ และแบบฝึกทักษะชุดที่ 2 การเขียนประโยคไม่ทันตามเวลาที่กำหนดให้ และปรับปรุงข้อคำถามในแบบฝึกทักษะชุดที่ 3

การเขียนขยายความโดยการเปรียบเทียบ เนื่องจากข้อคำถามเน้น ไปทางผู้หญิงจึงทำให้นักเรียนผู้ชายมีปัญหาในการเขียนขยายความ ผู้วิจัยจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถาม และลดแบบฝึกที่ซ้ำซ้อนให้น้อยลงกว่าเดิม

1.4 การทดลองครั้งที่ 3 ทดลองภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่ (1:100) จำนวน 30 คน ให้นักเรียนศึกษาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้าที่สร้างขึ้นนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ พบว่าแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 83.17/81.50 ปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง จัดพิมพ์แล้วนำไปใช้ในการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารความรู้เกี่ยวกับหลักการสร้างแบบทดสอบและวิธีการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสร้างแบบทดสอบดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก หลังจากศึกษาเอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไปทดลองใช้กับนักเรียนวิเคราะห์หาความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบเป็นรายข้อ ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 - 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป คัดเลือกข้อสอบให้เหลือ 20 ข้อ วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งฉบับได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 0.75

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอัตนัย วัดความสามารถในการเขียนย่อหน้าจากภาพที่กำหนด จำนวน 2 เรื่อง ดังนี้

2.3 จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอัตนัย โดยกำหนดภาพจำนวน 4 ภาพ นำภาพไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมระหว่างภาพกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 นำภาพไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองกลุ่มเล็ก 10 คน ผู้วิจัยให้นักเรียนดูภาพและให้นักเรียนเลือกภาพที่ชอบและอยากเขียนมากที่สุด ผู้วิจัยคัดเลือกภาพที่นักเรียนอยากเขียนมากที่สุด จำนวน 2 ภาพ นำมาเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ฉบับที่ 1 และภาพที่เหลือเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนฉบับที่ 2

3. การสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 สร้างแบบประเมินสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) รวมจำนวน 10 ข้อ จากนั้นนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม

3.2 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่อง จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

3.3 นำแบบสอบถามไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลองเครื่องมือ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความแปรปรวน และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจ พบว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ 0.77

3.4 จัดพิมพ์แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจเพื่อนำไปใช้หลังจากเรียนจบทุกแผนการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคลองไม้แดง ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนย่อหน้าก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร $t - test$

3. หาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

2.2 การหาค่าดัชนีความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r)

2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR – 20 ของ กูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 88-89)

2.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัก (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99)

2.5 สถิติหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2)

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผล

1. แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.53/82.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน คือการใช้คำ การเขียนประโยค การเขียนขยายความ การเขียนย่อหน้า และการเขียนย่อหน้าในรูปแบบต่าง ๆ ที่กำหนด แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้ามีขั้นตอนการฝึกเขียนย่อหน้า 6 ขั้นตอน ซึ่งมีประโยชน์กับนักเรียนในทุกขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 คิดเรื่องที่จะเขียน ฝึกทักษะการคิดให้กับนักเรียนในการรู้จักเลือกเรื่องที่จะเขียนตามความสนใจ ความรู้ความสามารถของตน ขั้นที่ 2 แปลความคิดเป็นประโยคใจความสำคัญ ฝึกเขียนประโยคใจความสำคัญให้สมบูรณ์ ครอบคลุมเนื้อหาของเรื่องที่เขียน และวางประโยคใจความสำคัญในย่อหน้าได้ถูกต้อง ขั้นที่ 3 เขียนโครงเรื่องช่วยในการจัดระบบความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนว่าควรมีเนื้อหาประเด็นใดบ้างที่สำคัญ รู้จักวางลำดับความสำคัญของเนื้อหาก่อนและหลัง ขั้นที่ 4 เขียนโครงเรื่องเป็นประโยคขยายความ ฝึกทักษะการเขียนขยายความในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการเขียนขยายความโดยการให้คำจำกัดความ การเขียนขยายความโดยการให้รายละเอียด การเขียนขยายความโดยการยกตัวอย่าง การขยายความโดยการเปรียบเทียบ หรือการขยายความโดยการให้เหตุผล ขั้นที่ 5 เรียบเรียงย่อหน้า เมื่อเขียนโครงเรื่องเป็นประโยคขยายความแล้วก็นำประโยคใจความสำคัญและประโยคขยายความมาเรียบเรียงต่อเนื่องให้กลมกลืน โดยเพิ่มรายละเอียดบ้างเล็กน้อยให้สมบูรณ์ และใช้คำเชื่อมเพื่อโยงประโยคต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทุกประโยค และขั้นที่ 6 ทบทวนเพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติม ขั้นตอนนี้ถือว่าสำคัญเพราะนักเรียนจะได้มีโอกาสตรวจสอบว่าการขยายความนั้นกระทำได้ชัดเจนและเนื้อหามีความต่อเนื่องสอดคล้องกันหรือไม่ ตลอดจนดูสำนวนภาษาที่ใช้ เมื่อพบข้อบกพร่องนักเรียนจะได้แก้ไขเพื่อให้ได้ย่อหน้าที่สมบูรณ์

แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีข้อดีสำหรับนักเรียน กล่าวคือนอกจากช่วยฝึกทักษะการเขียนตั้งแต่ขั้นพื้นฐานแล้ว ยังมีส่วนช่วยฝึกทักษะการเขียนย่อหน้าให้สัมฤทธิ์ผล เพราะนักเรียนรู้และเข้าใจหลักสำคัญของการเขียนย่อหน้าว่าจะต้องประกอบด้วยประโยคใจความสำคัญ และประโยคขยายความ ซึ่งช่วยให้นักเรียนเขียนย่อหน้าในแต่ละย่อหน้าได้ดี เมื่อเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานก่อนการฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า

นักเรียนจะใช้กระบวนการเขียนอธิบายต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ โดยไม่มีประโยชน์ใจความสำคัญ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า มีประโยชน์มากกว่าการอ่านจับใจความสำคัญในย่อหน้าเพียงอย่างเดียว ซึ่งเป็นเพียงแค่ให้นักเรียนตอบให้ได้ว่าในย่อหน้านั้น ๆ ส่วนใดเป็นประโยชน์ใจความสำคัญ ซึ่งในบางครั้งนักเรียนอาจจะไม่ได้รู้จริง แต่เป็นเพียงการคาดคะเนคำตอบว่าใจความสำคัญไม่อยู่ตอนต้นย่อหน้าก็อาจจะอยู่ตอนกลางย่อหน้า หรือตอนท้ายของย่อหน้า หรือทั้งตอนต้นและตอนท้ายของย่อหน้าก็ได้ แต่การฝึกทักษะการเขียนย่อหน้าตามขั้นตอน 6 ขั้น นักเรียนจะได้ฝึกการเขียนสะกดคำ การเลือกใช้คำในการเขียน ฝึกเขียนประโยชน์ใจความสำคัญ ฝึกเขียนประโยคขยายความในรูปแบบต่าง ๆ และฝึกการเรียบเรียงประโยคในย่อหน้า ทำให้อ่อนโยนขึ้น มีความสมบูรณ์และครอบคลุมประโยชน์ใจความสำคัญของเรื่องที่เขียน

จากการสังเกตของผู้วิจัย เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้าในชุดต่าง ๆ พบว่า นักเรียนมักจะรู้สึกเบื่อและล้าในการฝึกฝนทักษะการเขียน แบบฝึกทักษะบางแบบมีแบบฝึกหัดการเขียนหลายข้อ ดังนั้นผู้วิจัยจำเป็นต้องหาเทคนิคในการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมและเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น ให้นักเรียนเล่นเกมร้องเพลงประกอบท่าทาง ก่อนเข้ากิจกรรมหรือหลังจากที่ทำแบบฝึกทักษะเสร็จเรียบร้อยแล้ว สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเขียนงานออกมาได้ดี คือคำชื่นชมผลงานการเขียนของนักเรียนที่เขียนได้ดี และให้กำลังใจนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการเขียน พร้อมทั้งคำแนะนำในการเขียนเพิ่มเติม ส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเขียน และอยากเขียนงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

การฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า ผู้วิจัยไม่ใช่เพียงแค่ให้นักเรียนทำในแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้าเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ผู้วิจัยได้ติดตามและมอบหมายงานเขียนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนย่อหน้า เช่น นักเรียนเขียนบันทึกประจำวัน เขียนเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ประทับใจในแต่ละวัน โดยเขียนงานให้สมบูรณ์ภายในหนึ่งย่อหน้า พร้อมย้ำเน้นให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง และทำงานด้วยความสะอาดเรียบร้อย ส่งผลให้นักเรียนรักการเขียนจนเป็นนิสัยที่ดี

แบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้า สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้น ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนใน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้อย่างเหมาะสม เมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนตั้งแต่ขั้นพื้นฐานได้ดี เขียนสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสมตามรูปแบบ สามารถเขียนเรื่องให้สมบูรณ์ภายในหนึ่งย่อหน้าได้ นักเรียนก็จะสามารถนำความรู้ทักษะการเขียนย่อหน้าไปใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนงานที่มีหลายย่อหน้าได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

การนำแบบฝึกทักษะการเขียนย่อหน้าไปใช้ ครูผู้สอนควรบันทึกปัญหา ข้อบกพร่อง และข้อสงสัยของนักเรียนไว้เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการสอนในแบบฝึกต่อไป และเนื่องจากเป็นแบบฝึกทักษะทางด้านการเขียน ครูผู้สอนควรหาวิธีการหรือเทคนิคการสอนที่หลากหลายมากระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทำให้น่าสนใจเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในการฝึกทักษะการเขียน

สำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้สนใจอาจจะศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ หรือการเขียนเรื่องที่มีขนาดยาวมากกว่าหนึ่งย่อหน้า เพื่อพัฒนาด้านเอกภาพ สारัตถภาพ และสัมพันธภาพ

บรรณานุกรม

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทยัน อิ่มสำราญ บรรณาธิการ. (2550). ภาษากับการสื่อสาร.

(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : บริษัท พี.เพรส.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ปรีชา ช้างขวัญยืน. (2552). ศิลปะการเขียน. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.

รสริน ดิษฐบรรจง. (2552). การเขียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์. (2536). วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา.

(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.